

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto paulo simplice [con]fessore. Cap[itulum]. Ixi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Paulus pri

mus heremita: cuius vita scribitur Hieronymo? Feruente decessit persecutione heremum vastissimam adijt: ubi. lxxij. annis: hominibus incognitus mansit. Paulus persecutionis immanitas: duobus recitatur exemplis.

Duo enim christiani iuuenes comprehenduntur: quorum alter nudus melle perunctus: et ligatus sub ardore solis: muscarum et vesparum aculeis lacertandus exponitur: ut scabronum puncturis cederet: quod ignitas farragines supasset. Alter homo amenissimo viridario: vinculis manibus ac pedibus lecto sternitur: sibi quae puella speciosissima et impudica socias: quae amplexibus et contagio iuuenes ad luxuriam prouocabat. Cum ergo ille mortuorum carnosos sensisset in carne: nec aliter se posset defendere: linguam dentibus percussam in facies impudice expulit: et sic dolore tentationem suam gaudit: eamque confudit.

Eodem tempore dum paulus inferiori thebaide oriundus annozumi. lvi. parentibus orbatum cum sorore coniugata remansisset: et tantas martyrum strages audisset: territus seculum deseruit: et ad montem deserti confugit. Et in spelunca maxima: intra quam arbor palme vetustissime germinabat: et fons limpidissimus exurgebat: usque ad vite sue terminum incognitus mansit. Quomodo autem hoc tempore medio vixerit incognitum est.

Cum autem Paulus annozumi. cxxij. esset in heremo vitam angelicam ducens: et antonius annozumi. xc. in alta solitudine moraretur et cogitaret in animo suo. nullum ultra se monachorum in heremo consedissee: noctu sibi a domino reuelatur: alium in profundiori heremo se meliorem consistere: ad quem visendum deberet accedere. Qui senectutis sue oblitus et baculo sustentatus: cepit per siluam peragere. Et primo quidem obulum habuit hippocetorum hominem. s. equo mixtum: qui sibi viam dextera demonstrauit. Deinde obulauit animalis fructus palmarum ferenti supra imaginem nominis: deorsum habens formam caprinae: quem antonius intellexit esse demonem in tali forma gentiles rusticos decipientem. Et dum diem quasi vagando per heremum exegisset: nocte in oratione dormiit. Summoque diluculo eidem lupa ad radices montis aquam lambens apparuit: quae ipsum ad cellam pauli perduxit. Sed dum intrans speluncam: et aure diligenter liquidum audiret auscultans pedem. s. lapide offendisset. Paulus antonium sentis ostium firmavit. Antonius homo rogans: ut sibi aperiat: qui animalia recipiebat: asserens se nunquam recessurus: sed ibi potius moriturum: victus ergo paulus aperuit: et alter alterum ex nocte salutauit: in mutuos amplexus

ruunt: iuxta fontem confedentes quiescunt: et de multis colloquentes adiuuicem sermonem praedant. Hora autem nona coruus ad eos aduolauit: et panem integrum eidem apposuit. Tunc paulus deo gratias agens dixit: volatilis illud quoddam per annos. s. panem dimidiatum apporrasse: sed tunc propter hospitium aduentum annonam dupli-casse. Inter eos placularis oris: quos dignior panem diuidere debeat: deferret paulus hospitium et antonius senior. Tandem ad vespertas in hoc conuentu: ut vterque manum apponat: et e regione versus panem diuidat. Deinde paululus ex aqua fontis gustantes: nocte in diuinis colloquijs transage-runt in somno. Et cum mane paulus antonio suum obitum in proximo nunciasset: et ex hoc antonius ultra modum decesseret. Paulus ne ex suo obitu mens vtriusque tristaret: cogitauit illum remittere: ut sic expeditius posset ad deum migrare. Hoc gaudit antonius: ut ad cellam suam rediens: pallium quod sibi arhanasius episcopus dederat: appor-taret: quo corpus suum mortuum inuolueret posset. Misit autem antonius: quod tale sibi secretum apparuit: ad cellam festinantius redijt: et pallio accepto velociter ad paulum repedare cepit: dubitans de eo quod sibi accidit. Et cum iam die illo et sequens periret: et iam triu horarum iter eidem restaret: vidit pauli animam nitentem inter prophetarum angelorum et apostolorum choros ad celestia cum splendore conuolantem. Et praecedens velociter ad speluncam venit: et corpus genibus flexis vti orantem conspicit: se deceptum putauit: paulumque viuentem et orantem credidit. Et cum dudum obseruans mortuum aliquem non vidisset et mortuum cognouisset: post multas lacrymas corpore inuolauit: et exequias celebravit.

Cum autem sarculum non haberet: et quo terram foderet: ecce duo leones aduentum: et ad mensuram humani corporis foueas faciunt: et inclinatio capitis abierunt. Sicque antonius corpus terre condidit: et vestimentum de palmarum folijs contextum: quo paulus induebatur: assumpsit: et ad cellam suam rediens fratribus visa narrauit. Haec vestes ex deuotione in solenitatibus vtebas. Quaeuit autem paulus in domino iiii. idus ianuarij circa annum dñi. cclxxvij.

De sancto paulo simplice professore. Cap. lxi.

Paulus monachus

simplex et cognoscit discipulus antonij fuit: qui dum rusticus esset inuenta vtriusque in crimine adultero dimisit: et heremus petens antonio adhaesit. Qui prima nocte sue conversionis: ut probaret illum: iussit antonius ut se expectaret: qui tribus diebus ante celle ostium orans permansit: magistrum expectans: nec dies est: nec rore noctis motus est. Dum autem in conuentu fratrum ex simplicitate interrogasset: ante christus prior esset prophetus: mandauit ei antonius ut taceret: et obstinatissime

De sanctis in mēse ianuarij occurrētibus. Fo. xxxij.

trianio silentii seruauit: nemini loquēs. Qui etiam dñi antonij plurima contra rationē inberet: uidelicet vt aquā hauriā effunderet: rētes dissueret: rēfueret: oīa patienter implebat: rēgros quos sanare nequibat antoni: iste sanabat. Dum pro salute viri furentis instāter orasset: illeq; salutē cōsequi nō potuisset: quasi indignatus paulus contra dñm iurauit: se nisi ille sanat' fuerit minime comesturū: moxq; ille fugata rabie cōpos mentis effect' est. Serpētes etiā rē scorpiones scindebat: rē cordiū secreta cognoscebat. Vidit aliquando inter fratres splendidos virū obscurū rē nigrū ecclesiā intrātem: rē demones illum retrahētes. Pro quo dñs orasset: vidit illū claro vultu exire: rē demōes ab ipso elongatos. Interrogansq; dicit illū fuisse peccatōrē longa fornicatione detentum: nuperq; ad deum maxima compunctione conuersum: rē abrenunciāns seculo: pauli discipulus effectus est. hec in vitis patrum.

De sancto Nicanore diacono. Cap. lxxij.

Nicanor diacon' vnus de vii. primis qui ab apostolis electi fuerunt: vt habet actū. vi. Biatia dei rē fide admirandus fuit: qui predicationis officium diligenter exercens: apud cyprium gloriosissime coronatus: ibiq; sepult' ē. lxxij. idus ianuarij: vt dicit Hieronym'.

De sancto Guillelmo archiepis copo Cap. lxxij.

Guillelmus epus bituricensis. floruit tēpore philippi imperatoris: qui anno domini. M. cxxix. in episcopatum promotus est. Hic genere nobilis a pueritia in parisijs. rē sue fionē. ecclesijs canonicatū obtinens seculo derelicto ad grandimontēsem monasterium se cōtulit: ibiq; fact' monachus aliquanto tēpore fuit: deinde ad maiora pcedēs ad ordinē cisterciens. in pontificiensi. monasterio cōuolauit: vbi proficiens in virtutib': prioratū suscepit. Postmodū abbas fontis sancti Johannis factus: successiue ad abbatia carolacens. cenobij assumptus est. Et vbiq; subditos in multa mansuetudine pertractauit: rē virtutum exempla propagauit. Tandē licet inuit' in ecclesia bituricensi. pontificali sublimatus honore: henrico archiepis copo successit: vbi oneri succubuit: non honore presuit: rē humilitatem pristinas obseruauit. De animarū cura sollicitus verbo rē exemplo gregem domini pascere curauit: rē virtutum miraculis claruit. Nam presbyterus gerardū nomine: qui vsu. sinistre manus amiserat: ita vt celebrare non posset: audita prius eius confessiōe infra tertium diem adeo sanauit: q; presbyter post triduum celebrauit. Puerū

etiam cerebro rē oculis turbatum: tremorē capitis patientem: imposita sibi manu perfecte sanum effectit. Semper eodem vultu rē animo perseuerans: quoscunq; ad se venientes consolabatur. Tandem assumpta cruce contra hereticos abigentes proficisci volens: cum itineris necessaria prepararet: infirmitate correptus: quiescit in pace. lxxij. idus ianuarij: et sepult' in bituricensi. ecclesia: confestim miraculis conuscare cepit: quē honor' papa territ' canonizauit.

De sancto Igino papa rē martyre. Cap. lxxij.

Iginus papa rē martyri: natiōe grecus ex philosopho de arhenis: cuius genealogia nō inuenitur: thelespoto pape in pontificatu romano successit: rē sedit annos quattuor: menses tres: dies sex. Hic cōposuit clerum rē distribuit gradus. Hic etiam constituit: vt vnus patrinus vel vna matrina suscipiat lenarum a fonte baptisimi. Similiter rē in cōfirmatione rē in cathesizatiōe. Insuper statuit: q; excepto romano pontifice: null' metropolitan' audiat causam sui episcopi: nec cōdemnet eum: nisi in conspectu episcopozū provincialiū ventuletur. Hic etiā scribit omnibus fidelibus generalē epistolā de deo trino rē vno rē de incarnatione filij dei: plenā catholicā fidē continentem. Hic fecit ordinationes tres per mensem decembis. presbyteros. xv. diacones quinq; episcopos p diuersa loca sex. Qui sub persecutione seueri imperatoris martyrio coronat'. sepultusq; est iuxta corpus beati petri in vaticano. lxxij. idus ianuarij: rē cessauit episcopatus dies tres.

De sancto Valiso epo rē martyre. Cap. lxxij.

Saluis episcop' ambianens. de territorio auernensi tempore philippi regis claruit: qui predicto regi arriano resistebat. Tempore autē regis karoliveniens valertanas rē predicans: inuitatus ad prandium a quodā genardo nobili: dum in mensa quedā vasa argentea ptulisset: vine gaudus filius dicti genardi aucta ducit: p̄dicta oīa sibi auferri fecit: deinde ipm in carcere detineri: ac nocte superueniente eundē in carcere cū vno ei' discipulo iugulari: rē corpora eorum latēter abscondit in stabulo armentoz. Verū dñi locū ipm taurus ingens semper custodiret: ne ab alijs aialibus pollueret: rē pollutū aliquādo purgaret: rē omni nocte luminē quasi in modū duarū lampadarum super hūata corpora videret: reuelante angelo rex karolus misit valertanas: rē corpora de fossa curru imponit ad sanctū vedasū deponari madauit: que multi boues curru iuncti trahere non poterant. Demū duobus bobus solūmodo ap